

Slaapliedje*

Nu ik de toekomst dreig te verliezen, blijf ik in mijn verleden reizen. Ik stap niet meer in die auto of op die trein of bus,

de fiets waarop ik reed, is verdwenen en mijn benen willen mij nergens meer heen dragen.

Nu sluiten zich de haltes tussen aankomst en vertrek in mijn hoofd. Het omslaan tijdens het lezen,

gaat met elke bladzijde meer en meer wegen, maar nog nergens ben ik uitgestapt of staan gebleven,

ik kom alleen niet meer uit me zelf vooruit.

Wie nog komen wil, kan komen op de zuivere klanken van de wind, met de simpele refreinen van een kind.

Ik zong jou altijd een maan als nieuwe bestemming, mijn lief.

Waarheen zing jij mij of Laat jij mij hier staan, tot ik in dit lied stap, dat voorbij komt?

Is er een maan tussen de stembanden van het licht, waarop jij mij wacht in zijn lied, in deze heldere nacht?

MM, 25 juni 2010

** bij werk van de Zuid-Afrikaanse singer/songwriter Riku Latti*